

КОНСТАНТИН ПРЕСЛАВСКИ

ПРОГЛАС КЪМ ЕВАНГЕЛИЕТО

ПРОГЛАС КЪМ ЕВАНГЕЛИСТО

Къето са пророците някога предрекли:

Христос идва да свере народите,
защото светлина е той за целия свят.

Ето, създава се в седмия век то.

А казаха те: слепи ще прогледнат,
глухите ще чуят писменото слово,
ще познаят Бога както подобава.

Затова чуйте всички славяни!

Този дар от Бога ви е даден,
дар божии за стоящите отдалеч,
дар божии за душите, що никога не тлее,
за тези души, които го приемат.

Това е дарът!

Матей и Марк, Лука, Йован –

те всички хора учат, като казват:

”Който красотата на душите си
съзирате – обичайте и радвайте се“.

А които желаят на греховете мрака
и тлението на този свят да пренебрегнат,
и които искат да получат рая,
и да избегнат изгарящия огън –
вникнете сега с целия си разум!

Слушайте, цял славянски народе,
слушайте Словото, що от Бога дойде,
Словото, що кърми душите човешки,
Слово, що укрепва сърца и умове,
Слово, подготвящо всички да познаят Бога.

Както без светлина и радост не ще има
за околото, зрящо Божието дело цяло,
но всичко е ни хубаво, ни зримо,

така е всяка душа без книги,
невещаща добре Закона божии,
Закон – писмен и духовен,
Закон, откриващ рая божии.

Та кой ли слух, тътнежа щом не чува
на гръмотевица, от Бога ще се плаши?
А още: ако поздрите дъха на цвят не вдъхват
как ще разберете това божие чудо?
Устата, неусещаци вкуса на сладостта,
човека правят да е като камък,
но много повече безкнижната душа
във человете е мъртво нещо.
За всичко туй когато мислим, братя,
изказваме виделина пристойна,
която ще изтръгне всички хора
от похотта и плътския живот,
та да не би с разсъдък неразумен,
щом слушате на чужда реч Словото,
да го не чувате подобно мед звъняща.

А туй и свети Павел, учейки, изрече,
отправяйки молитвите си нявга Богу:
”Желая думи пет да изрека,
но всички, братя, да ги разберат,
отколкото безброй слова неясни“.

Кой човек, прочее, не ще разбере?
Кой не ще прибави мъдри притчи,
тълкуващи ни верните беседи?
И както тленността телата овладява –
те всички, гниещи, от тор по-бързо гният,
когато от храната са лишени —
тъй всяка душа от битие лишена е,
когато божият живец ѝ липсва,
когато Словото на Бога тя не чува.

И още, друга притча, твърде мъдра.
Ние, искащите да растем с ръст Божий,
да кажем: ”Хора, които се обичате,
кой не познава тази вяра права?
Както от семето, що пада на нивята,
така (посято е) в сърцата хораки,
на тях пак трябва дъжд от букви Божии,
та плод Божествен да покълне много.

Кой може всички притчи (да разкаже),
посрамващи народите без Книги,
говорещи със непонятен глас;
дори и всичките езици той да знае,
не може да опише немощта им.

Обаче нека своя притча да прибавя,
голяма мъдрост в малка реч да кажа:
Голи са без Книги всичките народи:
понеже без оръжие не могат
с врага на нашите души да се сразят,
те са готови за плена на мъки вечни.

А вие, народи, необичащи врага,
щом мислите да се сразите с него яко,
усърдно дверите на разума открийте,
оръжие приели здраво днес,
кдето Книгите господни изковават,
та главата на лукавия съвсем да смажат.

А тези букви който възприеме,
Христос Премъдростта изказва
и вашите души укрепва
с апостолите, с всичките пророци.
Говорещите тези словеса,
достойни ще са врага да убият,
принасяйки добра победа Бугу,

НА ПЛЪТТА ОТБЯГВАЩИ ТЛЪНИЕТО СКВЕРНО.

Животът чрез плътта е сякаш сън!
Неподдаващите се, стоящи твърдо,
за Бога ще са като воини,
стоящи вдясно при престола Божий,
когато с огън Той народите ще съди,
ликуващи със ангелите вечно,
и Милостивия славещи непрестанно.

И винаги със писаните песни
възпяващи Бога, човекомилосърдния,
защото нему подобава всяка слава,
и чест, и хвала Божия навеси,
с Отца и със Светия Дух
за вечни векове от всяко творение.

Амин!